

Perný šabat v Kafarnaum a setkání s malomocným

Převod materiálu
Alexandra Jacobea
Pořadí v lekci
4

Téma

Ježíšovo kázání potvrzené jeho činy — uzdravováním. Ježíšův vlastní duchovní život.

Cíl

- Předškoláci uslyší, že Ježíš uměl uzdravit nemocné lidi.
 - Mladší školáci uslyší, že Ježíš pomáhal nemocným a posedlým, žil zneužití svého jména.
 - Starší školáci uslyší, že Ježíšova blízkost a pomoc nemocným má své pokračování v církvi. Zamyslí se nad Ježíšovým duchovním životem a jeho zdroji.
-

Pro učitele

Biblický text: Mk 1,21-45

Výkladové poznámky

Celý úsek textu je dlouhý a dosti obsažný. S ohledem na to, že se má probírat celý při jednom setkání, doporučuji číst text jako jeden celek (přesto, že literárně jím není). Marek znovu píše v přítomném čase (preaesens historicus), což je zřejmě jak ztenáče i posluchače pozvat ke spoluprožívání vyprávění.

Prostředí

Kafarnaum: Velká vesnice (městečko) na severním břehu Galilejského moře, Ježíš sem přicházel často.

Synagoga: Budova nebo jen místnost, kde se židé shromažďovali k bohoslužbám (obřadní místo uznávali programově jen jedno — jeruzalémský Chrám). Ježíš chodil do synagogy běžně, u Marka k ní (k tomuto prostředí víry) má mnohem blíž než k Chrámu (jakkoliv i prostředím Chrámu bude později v kontaktu). Tímto dříve dává Marek najevo také Ježíšovu blízkost kázání, slovu oproti obřadu. V příběhu synagoga figuruje jako zvláštní (uzavřený) prostor oddělený pro setkání s Bohem.

Dům Šimona a Ondřeje: Možná základna pro Ježíšův pobyt v Kafarnaum. Znovu uzavřený prostor, oproti synagoze se však Ježíšovo učení/působení posouvá z prostoru odděleného pro Boha do prostoru obyčejného, všedního života. Království Boží tedy vstupuje do světa jako celku (není rezervováno pro „kostely“ či „církve“).

Pustina: Ne nutně poušť (jako v příběhu o pokušení), spíše jde o ústraní, kde si Ježíš může mít prostor pro sebe. Po uzdravení malomocného také trochu útočiště před davem lidí, které Ježíše vyhledávaly.

Lidé

Shromáždění v synagoze: Nico Ter Linden píše, že se jedná o „samé dobré známé“ — lze si představit náboženskou komunitu, která má svůj zabývaný způsob života i slavení, do toho najednou vstupuje Ježíš jako nová a neznámá tvář. Lidé na něj reagují dvakrát úžasem: poprvé je to překvapení nad novým učením, podruhé Marek používá sloveso, které vyjadřuje úžas nad nějakým sporným a nečekaným.

Posedlý: Je člověk ovládaný nějakými zlými. Projevuje se, ale ve skutečnosti z něj mluví někdo jiný. Cesta k jeho uzdravení vede přes vnitřní konflikt (v. 26: lomcování, veliký křik), ve kterém se právě musí oddělit ona „posedlost“ od člověka samotného. Téma vnitřní rozpolcenosti svádí k používání moderního názvosloví duševních onemocnění (např. schizofrenie), tím se ale příběh neúměrně redukuje a zužuje. O posedlém asi lze mluvit jako o „obecním bláznovi“ — dříve nebyla diagnóza takového člověka, ale uvědomují si, že se v něm liší od většiny lidí.

Nečistý duch: Představa nečistých duchů byla v židovství odvozená zejména z pověstí o padlých andělech viz Gn 6,1-4 a 1 Hen 6-11 (Henoch — apokryfní kniha), v Ježíšově době se tak pojmenovávaly démonské síly. Jako první pocítí, o s Ježíšem jde a reaguje na něj: jeho slova jsou pokusem oddělit Ježíše od světa nečistých duchů (co je ti do nás?!), další výrok je útok — snaha Ježíše pojmenovat a skrze znalost jména jej manipulovat, ovládnout (viz stará představa židů i okolních národů, že znalost jména umožňuje magickou manipulaci s jeho nositelem). Jedná se o agresivní obranu pole působnosti zlých duchů a mocností. Slova nečistého ducha (jakkoliv jsou fakticky pravdivá) tak nejsou přiznáním se k Ježíši, ale rouháním. Svätý Boží je označení charismatika jednajícího v Božím jménu.

Petrova tchyně: Velmi zvláštní postava v celém příběhu. Z jejího vztahu k Šimonovi vyplývá, že byl ženatý, o jeho ženě však nepadne ani slovo! Tchyně má horečku (řecky ještě expresivněji, doslova je v plamenech, je šířaná žárem). Horečka pro židy byla závažným, nečistým onemocněním. Stejně jako u posedlého a malomocného nevíme, co bylo příčinou. Nico Ter Linden konstruuje zajímavý příběh: tchyně byla nemocná z rozčilení, rozkatila se na Šimona, protože místo péče o rodinu (její dceru) odešel za Ježíšem. Fakt, že Ježíše a jeho druhy obsluhovala lze interpretovat jako doklad úplného uzdravení (člověk znovu schopný práce, služby). V poušti Ježíše obsluhovali andělé, v Kafarnaum tato žena, lze tedy pracovat i s myšlenkou, že ona je dalším z Ježíšových andělů, kteří jsou mu ku pomoci.

Celé město: Zřetelná nadsázka. Jde o to, že k Ježíšovi se velmi brzo srocují davy lidí. Výraz jde pojmout i obrazně: Ježíšovo poselství je určeno širšímu okruhu lidí než jen těm, kdo se s ním setkali osobně. Přicházejí zejména po západu slunce, když skončí šabat a mohou se pohybovat bez omezení. Už v tomto příběhu zástup/dav vystupuje lehce negativně, chtějí si Ježíše přivlastnit, čímž ho trochu svazují, proto bude muset pryč. Jejich chápání totiž neodpovídá tomu, co Ježíš chce a má v úmyslu.

Učedníci: Stíhají Ježíše v jeho samotě, na jeho odchod reagují vlastní výčitkou. Jako by to chtěli Ježíšovi zorganizovat (neduh postihující leckdy i církev). Ježíšova cesta povede reálně i přeseseno i na osamělá místa, učedníci to ale dost dlouho nepochopí.

Malomocný: Vyobcován mimo společnost — představuje nejen nebezpečí nákazy, ale také kultického znečištění. Malomocenství nebyla běžná nemoc, představuje zvláštní motiv v celé Bibli. Jednalo se ne o jednu konkrétní diagnózu, ale o souhrnné označení pro nejrozličší kožní nemoci. Pokleknutí je nejuctivější pozdrav, vyjadřuje se jím závislost na tom, kdo stojí — nemocný vnímá Ježíše jako svou poslední naději. Jeho zvláštní prosba „Chceš-li...“ připomíná prosbu „buď v le tvá“ z modlitby Páně, nemocný se pokorně odevzdává Ježíšovi. Muž po uzdravení musí ke knězi, ten ho podle Zákona prohlédne a případně prohlásí za uzdraveného (čímž ukončí jeho vyhnání). Lze si všimnout, že do pustiny pak odchází Ježíš, jako by si s malomocným pomyslně vyměnil role.

Ježíš

Učí v synagoze: Ale z jeho učení neuslyšíme ani slovo! Musíme si všimnout věcí kolem, např. reakcí lidí, posedlého... Učení znamenalo v židovském prostředí především výklad Zákona. Ježíš navzdory tomu, že

v synagogách vystupoval (kázal/u?il), nebyl u?itel v pravém smyslu slova — nem?l svého u?itele, na kterého by se odvolával, neargumentoval jen Písmem, ale odvolával se také na autoritu vlastního poslání — autoritu p?icházejícího Božího království.

Uzdravuje: Uzdravení v synagoze není dopl?ující epizoda, ale klí? k pochopení Ježíšova u?ení — z reakce posedlého lze pozorovat, co Ježíšovo u?ení p?sobí (výzva sm??ující k osvobození ?lov?ka vyvolává strach a agresi démonických sil). D?ležitý rys Ježíšova jednání je, že se nenechává o pomoc prosit. Nezachovává si odstup — ani kv?li nákaze, ani kv?li kultické ?istot?, p?ichází k nemocným na dosah a také se jich dotýká. Když pozvedá Šimonovu tchyni, neslyšíme žádnou speciální uzdravující formuli — uzdravení není magie ani trik, ale otázka investice sebe sama, ochoty být druhému oporou. P?i uzdravení malomocného Ježíš jedná jako druhý Mojžíš (uzdravil svou p?ímluvou malomocnou Mirjam) a jako druhý Eliáš (uzdravil Naamana Syrského). O?išt?ní pro muže znamená také návrat do ob?anské i náboženské spole?nosti, je tedy víc než jen fyzické uzdravení. Jakkoliv ?etnost uzdravených v celém textu vyvolává dojem, že práv? toto je jeho úkol, v rozhovoru s u?edníky dává Ježíš jasn? najevo, že nep?išel, aby se postaral o všechny nemocné. P?išel kázat a uzdravování je otázkou osobních setkání, soucitu s nemocnými v jejich konkrétních situacích. Neuždravuje tedy rutinn?, svou roli hraje slitování se nad jednotlivým ?lov?kem.

Modlí se: D?ležitý motiv! Ježíš odchází, aby byl sám p?ed Bohem — jednak zdravý psychohygienický návyk, p?edevším ale ukázka Ježíšovy osobní zbožnosti, modlitebního života. Ježíš takto do ústraní k modlitb? odchází opakovan? (naposledy pak v Getsemane), ?erpá síly pro svoje p?sobení mezi lidmi. Samota tu není opušt?ností, je t?eba um?t víru prožívat i sám za sebe, neutíkat se do spole?enství p?ed neschopností osobní modlitby.

Zakazuje o sob? mluvit: Jedná se o Mark?v redak?ní zám?r — autor nechce, abychom hned od začátku v?d ?li (nebo si mysleli, že víme!), kým Ježíš je. Bude se to postupn? ukazovat v celém evangeliu, proto také Marek celý p?íbh?h vypráví. Zárove? to nemají ?íct postavy p?íbh?hu, tím nás Marek pobízí, abychom to jako ? tená?i a poslucha?i p?íbh?hu vyznali sami za sebe. Pokud chceme Ježíšovy zákazy vysv?tlit d?tem, lze také ? íci, že Ježíš (ani Marek) nechce, aby víra v n?j byla založena na zázracích.

Úskalí

Op?t obsahová hutnost textu: Celý oddíl zahrnuje n?kolik p?íbh?h?, pro menší d?ti je nutné vybírat.

Posedlost, malomocenství: Jedná se o nemoci, které pro d?ti nejsou b?žné, zahrnující v tehdejší dob? celou ?adu diagnóz — p?i vysv?tlování je t?eba nezjednodušit je p?íliš.

Téma nemoci jako trestu za h?ích ?i nemoci vlastní vinou zap?í?in?né. Z evangelií víme, že Ježíš zkratkovitě ozna?ování nemocných za h?išníky odmítal (nap?. J 9, uzdravení slepého). Zárove? v ur?itých oblastech je n? jaká souvislost mezi zdravím a tím, jak žijeme (nap?. stravovací návyky a cévní onemocnění). Pro d?ti mi p? ijde d?ležit?jší odhalit, pro? lidé p?í?iny nemoci vymýšlí — mají strach, nahodilost nemoci je pro n? nesnesitelná, proto je jednodušší si nemoc zd?vodnit a nemocného vid?t jako viníka (s ujiš?ující myšlenkou „to mn? se nem?že stát, já žiju p?ece jinak!“).

Odkazy

Pokorný, Petr: *Evangelium podle Marka*. Praha: Centrum biblických studií AV ?R a UK v Praze ve spolupráci s ?eskou biblickou spole?ností, 2016

Linden, Nico ter: *Povídá se... podle Marka a podle Matouše*. Benešov: Eman, 2009

Odkazy na starší p?ípravky, pracovní materiály a další najdete pod textem úlohy pod nadpisem **Kam dále**.

Pro d?ti

P?edškoláci

Úkol 1: Mít kontrolu nad svým t?lem

Nechte d?ti d?lat úkoly, p?i kterých není snadné mít nad sebou kontrolu, nap?. stát na jedné noze (vyšší obtížnost: se zav?enýma o?ima), ud?lat holubi?ku, sví?ku, cvi?ení na rytmiku, kdy ruce/nohy d?lají jinou v?c...

Není to tak snadné, že? ?lov?k snadno ztratí rovnováhu nebo se mu zamotají ruce a nohy — p?estane ovládat svoje t?lo. Podobné to je, když je ?lov?k nemocný. Když nastydne, má rýmu, tak kašle a smrká a nem?že s tím jen tak p?estat (i kdyby cht?l!), m?že si leda tak vzít kapesník a nosit ho s sebou a dávat si ruku p?ed pusku, aby nenakazil ostatní. T?lo si zkrátka n?kdy d?lá, co chce.

Úkol 2: Te?/stop

Zadejte d?tem ?innost, kterou mají d?lat, jakmile ?eknete „te?“ (nap?. skákání žabák?, b?hání kolem místnosti, kreslení, hraní na rytmické nástroje...). Jakmile ?eknete „stop“, musí d?ti s ?inností p?estat a zm?nit polohu (sednout si) nebo z?stat nehybné, jako sochy. Zkoušejte chytáky (dlouhá doba na ?innost, velmi krátká, jiné slovo než „stop“...) a roli „startova?e“ sv?te na jedno kolo také každému z d?tí (pokud nemáte vysloven? ob?í skupinu).

Te? to bylo s tím p?estáváním jinak. Sta?ilo ?íct „stop“ a všichni se zastavili. Kdyby se takhle dalo poru?it nemoci! „Stop“ a ?lov?k by byl zdravý...

Marek nám dnes bude vypráv?t p?íb?h o tom, že Ježíš to práv? takhle dovedl.

Jednou p?išel s p?áteli do jednoho m?sta. Byla sobota, a tak šli do kostela na bohoslužby, všechno jako obvykle, Ježíš m?l ?íst z Bible a najednou na n?j z prost?ední ?ady n?kdo huláká: „Co je ti do nás?! P?išel jsi nás zahubit?“ Lidi se ošívali, to zas ten bláznivý pán, to je ostuda, zrovna když je u nás host!

Ale Ježíš se neurazil. A nejenom, že se neurazil, poznal, že ten pán má nemocnou duši, jako by ji ani neovládal sám, ale jako by mu porou?el n?jaký zlý duch. „Zmlkni a padej z toho ?lov?ka pry?!“ zvolal Ježíš. S pánem to ot?áslo, jak se ten zloduch roz?ílil, že jemu n?kdo porou?í, ale najednou byl pry?. Takovou moc Ježíš m?l. Muž se po dlouhé době usmál. A všichni kolem jen zírali...

Po bohoslužbách šel Ježíš s ostatními na návštěvu k mamince manželky svého p?ítele Petra. ?íkejme jí t?eba Judit. Byla by je ráda pohostila, ale byla nemocná. M?la vysokou hore?ku a jen ležela v posteli, celá rozpálená a bolavá. Ježíš šel hned za ní, vzal ji za ruku a druhou ji podep?el, aby se mohla posadit a najednou, co to?! Hore?ka byla pry?. Jako by jí Ježíš dodal síly svým zájmem a svou pomocí. Judit s radostí vstala a šla pro n? p?ipravit jídlo, jak si p?ála.

To už se rozk?iklo po celém m?ste?ku a za Ježíšem za?ali proudit davu lidí — toho n?co bolelo, ten nemohl na nohy... Ježíš jakoby každé nemoci dovedl ?íct „stop“ a zahnat ji.

Jenže cht?l lidem taky vypráv?t o Pánu Bohu, a tak se z m?sta vydali dál. Po cest? potkali muže, který m?l nemocnou k?ži. Vypadalo to dost oškliv? a nikdo se na n?j necht?l ani podívat, natož si s ním sednout t?eba ke stolu. A tak bydlel sám, kus za m?stem a bylo mu dost smutno. Když uvid?l Ježíše, klekl si a ?ekl: „Jestli chceš, práv? ty mi m?žeš pomoci.“ Ježíš se na n?j podíval, bylo mu ho líto. „Chci, bu? od své nemoci svobodný.“ Když n?co chce Ježíš, znamená to, že to tak chce i Pán B?h. To je veliká v?c, na tu si jen tak n?jaká nemoc nep?ijde. Muž byl najednou zdravý a mohl se vrátit mezi lidi. Hurá! Za chvíli se o tom povídalo

všude kolem, i když to Ježíš zrovna nechtěl.

Ježíš chodil a povídal lidem o Bohu, o tom, že je má rád. Na svých cestách taky pomohl mnoha lidem od jejich trápení, takhle jim ukazoval, že to s tou Boží láskou myslí opravdu vážně.

Pomůcky: Pomůcky na činnosti z aktivity **Te/stop** dle vašeho výběru (např. pastelky, papíry, hudební nástroje).

Mladší školní děti

Motivace: Ruce

Podívejte se pozorně na svoje ruce? Co je na nich vidět? (Dejte prostor nalakovaným nehtům, prstýnkům, tetovatkám... Nehodnopte! Spíš se dťte zeptejte, co to znamená, že mají na rukou právě tohle. Můžete taky mluvit o jizvách, zraněních...)

Helemese, na rukou je toho vidět docela dost. Třeba to, že je člověk vdaný nebo ženatý, to když nosí prstýnek na tomhle prstu. Nebo jakou práci člověk dělá — kdo pracuje rukama, venku, s nářadím, bude mít možná na dlaních mozoly nebo bude mít ruce drsnější. Kdo hraje na kytaru, bude mít ztvrdlá břiška prstů na levé ruce. Naopak třeba lékařka nebo pan říšník budou mít krásné čisté ruce i nehty — žádným špinavým bychom se nesvřčili!

Jaké činnosti se dělají rukama? Naše máme ruce? (Vyjmenujte společně co nejvíce věci, můžete u toho stát v kruhu a házet si míček nebo plyšáka. Každý, ke kterému přiletí, řekne jednu činnost.) Rukama se dá házet, chytat, obejmout, pohladit, stisknout... Nebo taky praštit, štípnout, vytrhnout něco druhému...

Dnes nám bude Marek vyprávět příběh, ve kterém budou hodné potěba ruce. Zkuste ukazovat, k čemu. (V místech, kde je znak (•), vyprávění na moment zastavte a dejte dětem čas pro předvedení činnosti.)

Ježíš se svými přáteli (zopakujte společně jména) přišel do Kafarnaum. To bylo městečko na břehu Galilejského jezera. Byla sobota a v sobotu chodí židé na bohoslužby. Ježíš vzal za kliku u dveří (•) a vešli do synagogy. Posadili se mezi domácí. Ježíš měl list z Bible, rozvinul svitek (•), našel prstem správné místo (•) a četl. A pak kázal.

Všichni napjatě poslouchali, když tu najednou se ozval jeden muž: „Co je ti do nás, ty Ježíši z Nazaretu? Přišel jsi nás zahubit? Já vím, kdo jsi!“ Ach jo, říkali si místní, už zase blázní, to je ostuda... A rozpačit se drbali na hlavě (•) a zakrývali si oči (•). Ježíš ale poznal, že to není žádné bláznění. Z toho člověka mluvil někdo jiný, někdo zlý, kdo chtěl Ježíšovi poroučet, zrovna jako poroučel tomu chudákovi. Tak to ne! „Zmlkni a padej z toho člověka pryč!“ Ježíš se nebál. Muž se celý otřásl a vykřikl, to jak zlý duch našťvaně utíkal před Boží mocí, která z Ježíše šla. Muž vydechl a usmál se. A všichni jen koukali.

Po bohoslužbách šel Ježíš s ostatními na návštěvu k mamince ženy svého přítele Petra. říkejme jí třeba Judit. Byla by je ráda pohostila (•), ale byla nemocná. Měla vysokou horečku a jen ležela v posteli, celá rozpálená a bolavá. Ježíš šel hned za ní, vzal ji za ruku (•) a druhou ji podepřel (•), aby se mohla posadit a najednou! co to? Horečka byla pryč. Jako by jí Ježíš dodal síly svým zájmem a svou pomocí. Judit s radostí vstala a šla pro ně připravit jídlo (•), jak si přála.

To už se rozšířlo po celém městečku a za Ježíšem začali proudit davové lidí — toho něco bolelo, ten nemohl na nohy, někoho museli přinést... (•) Ježíš dovedl poroučit každé nemoci, dovedl zahnat každého zlého ducha. A tak měl co dělat pozdě do noci.

Ráno, ještě za tmy, odešel z města. Chtěl být sám. Potěboval být sám. Úplně sám? Ale ne, Ježíš se chtěl modlit (•), chtěl si povídat s Bohem. Na to je někdy dobré být sám, nestačí jen modlit se v kostele

s ostatními. Ježíš to dobře věděl. Jeho přátelé byli ale zaskočení, kam to jen šel? Vydali se ho hledat a stopovali ho jako indiáni až tam, kde seděl. Petr to řekl za všechny: „Kde jsi? Všichni tě hledají...“ Byla to vlastně trochu výčitka. Ježíš si povzdechl. „Já tu ale přece nejsem jen proto, abych uzdravoval. Musím kázat, vyprávět lidem o Pánu Bohu. Pojme jinam...“ (•)

Tak šli. I když tomu, co Ježíš říkal, možná úplně nerozuměli. Za nějakou chvíli uviděli osamocенého člověka. Z dálky poznali, že je těžce nemocný, takový člověk to musel dávat najevo, aby ostatní nenakazil. Všichni se mu vyhýbali, takže byl úplně sám. Sám na trápení, sám na bolest. Ježíš šel rovnou k němu. Když už byl docela blízko, nemocný padnul na kolena a zvolal: „Jestli chceš, můžeš mi pomoci.“ Jako by říkal: je to na tobě, já ti věřím a jsem ti vydaný. Ježíš se na něj s láskou podíval, dotkl se ho (•) a řekl: „Chci, buď čistý.“ Znamenalo to: buď čistý od své zákeřné nemoci, buď čistý před Bohem, buď čistý i před lidmi, vrať se do života. Nemoc byla ta tam. „Ale ne abys o tom někomu říkal! Udělej, co se má a nikde to nevykládej!“ Jenže když člověk zažije takhle skvělou věc, těžko o ní vydrží mlčet. A tak o Ježíšovi za chvíli věděli všude v okolí. Teď to byl zase on, kdo se držel stranou od lidí. Ale lidi za ním přicházeli i tak. Poslechnout si ho i pro pomoc.

Modlitba s ukazováním

Pane a Bože, dal jsi nám krásné ruce, se kterými se toho dá tolik dělat, ale...

přijíš často je používáme, abychom shrábli, co chceme

přijíš často je zatínáme v pěst, abychom mohli uhdit

přijíš často je máme jen k tomu, abychom sami sebe poplácali po ramenou

přijíš často je schováváme za zády, abychom se mohli tvářit, že nevíme, jak pomoci.

Přicházíme za tebou s prázdnými rukama a s prosbou o odpuštění. Prosíme, odpusť nám všechno špatné, co jsme svými rukama udělali. U nás, jak je používat lépe...

nauť nás otvírat ruce a podílit se s ostatními

nauť nás druhé pohladit a obejmout, když je jim smutno

dej nám sílu podat si ruku s těmi, které nemáme zrovna rádi

ukáž nám, jak spojit naše ruce dohromady a připojit se k tvému dílu.

Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, jehož láskyplné ruce si připomínáme.

Amen

Pomůcky: Postavička Marka.

Starší školní děti

Úvod — rozhovor nad obrázkem: Jak vypadá člověk napravo? Podali byste mu ruku? Proč ano, proč ne? Vedle koho byste nechtěli sedět v autobuse nebo ve vlaku? Proč? Nejčastější důvody odtažitosti jsou strach, stud, znechucení. Jak se asi ten člověk cítí? Měli jste někdy pocit, že se od vás ostatní odtahují? Proč? A jak vám bylo?

Ježíš se hodn? pohyboval na okraji spole?nosti, byl blízko i t?m, kterým jiní být blízko necht?li. Dnes se dozvíme o tom, jak se potkával s lidmi, kte?í byli n?jak nemocní. Druzí jim t?eba necht?li být blízko, aby se nenakazili nebo protože se chovali n?jak divn?.

Rozd?lte d?ti do t?í skupinek (v p?ípad? malé skupiny sta?í po dvojicích). Každé skupince dejte k dispozici Bibli, pokud to d?ti samy neum?jí, pomozte jim najít p?íslušný oddíl. Skupinky budou ?íst každá samostatn? jeden z úsek? Mk 1,21-28 / Mk 1,29-34 / Mk 1,40-45. Na tabuli napište otázky, na které budou hledat odpov?di všechny skupinky.

Komu Ježíš pomohl a pro??

Jak se choval k nemocným nebo postiženým?

Dejte d?tem p?im??ený ?as na práci (podle své vlastní zkušenosti s nimi), poté postupn? vyzv?te skupinky, aby sv?j text p?e?etly ostatním a následn? aby zodpov?dly otázky. Pokuste se pak spole?n? hledat spojitosti mezi jednotlivými situacemi a Ježíšovým chováním v nich.

Ježíš tedy ?asto pomáhal n?jak znevýhodn?ným lidem. Víte, že to církev zkouší taky? Napadlo by vás, jak? Nejsnazší bude za?ít u nás ve sboru — všimli jste si, jestli si tu lidé navzájem pomáhají?

Nejprve dejte prostor d?tem s jejich nápady, poté p?ipojte to, co jim možná uniklo — odbor k?es?anské služby, dovoz na bohoslužby ?i cokoliv dalšího, co funguje práv? ve vašem sboru. Po rozhovoru o sboru navažte otázkami o Diakonii, Charit? nebo dalších církevních organizacích, které ve vašem okolí pracují. Pokud je to možné, p?iňte s sebou jejich propaga?ní materiály.

Všimli jste si, že jsme pár verš? p?esko?ili? (P?e?t?te nahlas Mk 1,35-19.)

Co to Ježíš d?lá a pro??

Je rozdíl, když se modlím sám a s n?kým?

Modlíte se sami?

Pokud d?ti ?eknou, že ano, pokračujte otázkami, kdy, jak, za koho, zkuste jim rozší?it obzor.

Pokud ?eknou, že ne, pokuste se je pozvat k modlitb? a zároveň jim dát alespo? pár tip?, nap?. modlitbu Pán? nebo ur?itý počet dík? a proseb (pro za?átek sta?í t?i) na záv?r dne.

Pom?cky: Obrázek s malomocným (viz **Kam dále** pod textem úlohy), Bible (pro dvojice/skupinky), papíry, psací pot?eby, propaga?ní materiály Diakonie a dalších církevních organizací.

P?esah

Dobíjení baterek (aktivita)

Každému účastníkovi (i sob?!) p?ipravte papír formátu A4 (rad?ji tvrdší) s nakresleným obrysem tužkové baterie. Papíry si p?ilepte na záda (nap?. papírovou malí?skou páskou). Poté si navzájem do baterek i kolem pište/kreslete n?co povzbudivého. Ve skupin?, která se dobře zná, to mohou být i velmi osobní vzkazy. Pro jistotu sledujte, co d?tem na zádech vzniká, p?ípadně výst?elky ?ešte.

Liturgie

Biblický text k zapamatování

Ježíš se slitoval, vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: „Chci, buď čist.“ (Mk 1,41)

Rituál

Recitace upraveného textu z 1 K 15,1 nn: „Evangelium, které jsme přijali, je základem, na němž stojíme. Skrze něj docházíme spásy — vždyť jsme přece neuvěřili nadarmo.“

Doplňování plakátu.

Zpěv písně *V království Božím místa dost* (SV 359).

Okénko do bohoslužeb

Dobrovolníci / hračka na baterky

Vyberte dobrovolníky (třeba jedno dítě, jednoho dospělého), které nechte minutu intenzivně provádět nějakou činnost (dřepovat, poskakovat na jedné noze...) Uf, to by stačilo, že by to vydrželo nějakou dobu, ale pak si musí odpočinout. Načerpání síly. Jako když je do auta po určitém počtu ujetých kilometrů potřeba dolít benzín. Nebo když musíte připojit mobil k nabíječce, aby se dobila baterka. Bez toho to nebude fungovat. Ne pořádku. Dnes uslyšíte Markův příběh o tom, že Ježíš dovedl pořádně zabrat. Ale i on potřeboval někdy dobít baterky.

Dálkové ovládání

Víte, co je tohle? Jasně, že víte, je to dálkové ovládání! Dá se s tím zapnout a vypnout třeba televize. Nebo rádio. Kdo má v ruce ovladač, má nad televizí moc. Cvak, je zapnutá, cvak, je vypnutá. Znáte ještě něco na dálkové ovládání? (Dejte prostor nápadům: autíčka, vrtulníky, okenní rolety, garážová vrata, drony...) Tomu všemu bychom mohli říct, když má ovladač. Dnes uslyšíte příběh o tom, že Ježíš dovedl porazit ještě ona? ejší věc. A bez ovladače!

Modlitba

Pane Ježíši Kriste, slyšíme o tobě, že jsi blízko, i když je nemocný nebo když je sám. Děkujeme, že ty nemáš strach, ty si lidi neošklivíš, ty se nestydíš přijít. Prosíme, u nás, jak to můžeme zkusit také my. Amen.

Kam dále

[Učiním z vás rybáře lidí. \(Mk 1,14-20; Křesťanská vlna, Ro, host Jáchym Gondáš\)](#)

[Ježíšova činnost v Kafarnaum. \(Mk 1,33-2,12; Křesťanská vlna, Ro, host Jáchym ...\)](#)

[Uzdravení jako metafora odpuštění — první část. \(Bratrstvo 6/2010\)](#)

[Uzdravení jako metafora odpuštění — druhá část. \(Bratrstvo 7/2010\)](#)

[Worshipping With Children: Year B - 5th Sunday after the Epiphany, 5th Sunday i...](#)

[Who's In Control? - Group Activities \(anglicky\)](#)

[Obrázek k rozhovoru Pro starší děti](#)

Odkaz na píseň

[Buď tvá, buď tvoje všude tam](#)

[Prosba \(Dej mi, Pane, víru\) \(SV44\)](#)

[Pane, dnešek je den chvály](#)

[Chvála \(SV86\)](#)

[Chvalte Pána \(SV89\)](#)

Cílová skupina

[Předškolní](#)

[Mladší školní](#)

[Starší školní](#)

Katechetické cykly

[Dál pŕece nejdeme sami III \(S Markem + S Matoušem a Lukášem\)](#)

Biblický odkaz (kat)

[Marek 1,21–45](#)